

ΜΟΝΙΜΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Χ. Ι. Πογιατζή, Π.Ε.Δ.

Γ. Κυριακίδου, Α.Ε.Δ.

Φ. Καπετάνιου, Ε.Δ.

Ποινική υπόθεση αρ.: 8578/17

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΣΑ ΑΡΧΗ

-και-

ΑΝΤΡΕΑΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ

Ημερομηνία: 30 Ιουλίου, 2019

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: κα Μ. Πασιαρδή

Για τον Κατηγορούμενο: κ. Γ. Πολυχρόνης

ΠΟΙΝΗ

Ο Κ κατόπιν ακροαματικής διαδικασίας έχει κριθεί ένοχος στην Κατηγορία 4, δηλαδή ότι την 30.3.2017 στη Λευκωσία είχε στην κατοχή του εκρηκτικές ύλες χωρίς άδεια από τον Επιθεωρητή Εκρηκτικών Υλών, δηλαδή τρία πλήρη φυσίγγια διαμετρήματος 8 χιλιοστών ΡΑΚ και ένα αβολίδωτο φυσίγγιο διαμετρήματος 8 χιλιοστών ΡΑΚ, κατά παράβαση των άρθρων 2, 4(1)(ε), 4(4)(δ) και 4(5) του περί Εκρηκτικών Υλών Νόμου, Κεφ. 54 όπως έχει τροποποιηθεί. Στα πλαίσια της ακροαματικής διαδικασίας ο Κ αθώωθηκε από την Κατηγορία 3 που αντιμετώπιζε.

Ο Κ έχει επίσης κριθεί ένοχος κατόπιν παραδοχής του σε άλλες δύο Κατηγορίες. Στην Κατηγορία 5, η οποία αφορά την κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Α, δηλαδή 2,34 γραμμάρια κοκαΐνης, ίχνη κοκαΐνης, ίχνη μεθαμφεταμίνης και ίχνη της ουσίας MDMA, κατά τον ίδιο πιο πάνω χρόνο, κατά παράβαση των άρθρων 2,3,6(1)(2), 30(1)(2)(3) του Πρώτου Πίνακα Μέρους Ι και του Τρίτου Πίνακα του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμο 29/77 και ΚΔΠ 246/11 όπως έχουν τροποποιηθεί όπως επίσης και στην Κατηγορία 6 η οποία αφορά την χρήση κοκαΐνης κατά παράβαση των άρθρων 2,3, 10(α) και 30(1)(2)(3) του Πρώτου Πίνακα Μέρους Ι και του Τρίτου Πίνακα του ίδιου πιο πάνω Νόμου. Οι Κατηγορίες 1 και 2 τις οποίες ο Κ αντιμετώπιζε διακόπηκαν σε προηγούμενο στάδιο της διαδικασίας και ο Κ απαλλάγηκε από αυτές.

Τα γεγονότα που συνέθεσαν την ετυμηγορία ενοχής, αλλά και αυτά που αφορούν τις κατηγορίες στις οποίες ο Κ εξαρχής παραδέχθηκε ενοχή, εκτίθενται στην απόφαση του Δικαστηρίου ημερομηνίας 28.6.2019. Για σκοπούς επιβολής ποινής κρίνουμε σκόπιμο να παραθέσουμε συνοπτικά μέρος από τα ευρήματα μας αναφορικά με τα ουσιαστά γεγονότα της υπόθεσης χωρίς να παραγνωρίζουμε τα όσα άλλα περιλαμβάνονται στην απόφαση μας.

«Ο Κ εργαζόταν, κατά τον επίδικο χρόνο, στις Κεντρικές Φυλακές, ως Δεσμοφύλακας και τα καθήκοντα του ήταν ο έλεγχος των κρατουμένων κατά την είσοδο και έξοδο τους από τα εργαστήρια των Φυλακών. Δεν ήταν χρεωμένος από την εργασία του με οποιοδήποτε όπλο ή σφαίρες. Εργαζόταν συνεχόμενο ωράριο από τις 7.30 μέχρι στις 15.00.

Μετά από πληροφορία που λήφθηκε στην ΥΚΑΝ ότι ο Κ είχε στην κατοχή του ναρκωτικές ουσίες, μέλη της Αστυνομίας μετέβησαν στις 30.3.17 περί ώρα 9.30 στις Φυλακές για έρευνα.

Ο Ασ.1612 Ιωάννης Παύλου, (Μ1 επί του κατηγορητηρίου), εντόπισε τον Κ και αφού του εξήγησε το λόγο της εκεί επίσκεψης τους, τον πληροφόρησε ότι θα τον ερευνούσε σωματικά. Αφού του επέστησε την προσοχή του στο Νόμο, τον ρώτησε εάν είχε στην κατοχή του οτιδήποτε το παράνομο και τότε ο κατηγορούμενος απάντησε «κάμε ότι θέλεις». Κατά τη σωματική έρευνα που ακολούθησε εντοπίστηκε στην εσωτερική αριστερή τσέπη του μπουφάν του κατηγορούμενου ένα πράσινο πλαστικό καλαμάκι, το οποίο περιείχε ίχνη άσπρης σκόνης όμοιας με κοκαΐνη. Ο κατηγορούμενος πληροφορήθηκε για το αδίκημα που διέπραξε και αφού του επιστήθηκε η προσοχή του στο Νόμο αυτός απάντησε «εν με τούτο που έκαμα το πρωί χρήση κοκαΐνης». Ακολούθως συνελήφθηκε για αυτόφωρο αδίκημα και του επιστήθηκε η προσοχή του στο Νόμο, χωρίς όμως να δώσει ο ίδιος οποιαδήποτε απάντηση.

Ακολούθως, περί ώρα 10.20 -10.55 ερευνήθηκε ο χώρος εργασίας του Κ χωρίς να εντοπιστεί οτιδήποτε το παράνομο και λήφθηκε γραπτή συγκατάθεση του για να ερευνηθεί το όχημα του με αριθμό εγγραφής ΚJJ 443, το οποίο βρισκόταν σταθμευμένο στο χώρο στάθμευσης των Κεντρικών Φυλακών. Με την έναρξη της έρευνας περί ώρα 11.00 ο κατηγορούμενος παρέδωσε στον Ασ.1612 ένα πλαστικό κυλινδρικό διαφανές δοχείο εντός του οποίου υπήρχε άσπρη ουσία όμοια με κοκαΐνη, μια ζυγαριά ακριβείας με ίχνη άσπρης σκόνης όμοιας με κοκαΐνη, ένα πλαστικό κυλινδρικό κίτρινο δοχείο το οποίο περιείχε τέσσερις αμπούλες εντός των οποίων υπήρχαν ίχνη άσπρης σκόνης όμοιας με κοκαΐνη και ένα πλαστικό μαύρο καλαμάκι το οποίο περιείχε επίσης ίχνη άσπρης σκόνης όμοιας με κοκαΐνη. Ο Ασ.1612 πληροφόρησε τον κατηγορούμενο για το αδίκημα που διέπραξε και του επιστήθηκε η προσοχή του στο Νόμο και ο κατηγορούμενος απάντησε «εν δικά μου: για δική μου χρήση, είμαι χρήστης κοκαΐνης δκυο χρόνια».

Σε έρευνα που ακολούθησε στο εσωτερικό του οχήματος του κατηγορούμενου από τον Ασ.1612 εντοπίστηκε κάτω από τη καρέκλα του οδηγού σε ντουλάπι, μια πλαστική θήκη γυαλιών εντός της οποίας υπήρχε μια ρούχινη θήκη μέσα στην οποία υπήρχε ένα πιστόλι πάνω στο οποίο αναγραφόταν η λέξη BLOW. Ο Ασ.1612 πληροφόρησε τον κατηγορούμενο για το αδίκημα που διέπραξε και αφού του επίστησε την προσοχή του στο Νόμο ο κατηγορούμενος απάντησε «ήβρα το κάτω που την ελιά μέσα στην αυλή του σπιθκιού μου». Στη σκηνή, κατόπιν σχετικής πληροφόρησης μετέβηκε και ο Ασ. 3150 Μιχάλης Ανδρέου, ΜΚ1 στη διαδικασία.

Όλα τα τεκμήρια παραλήφθηκαν από τον Ασ.1612 και σφραγίστηκαν στην παρουσία του κατηγορούμενου. Ακολούθως ο Ασ.1612 μετέφερε τον κατηγορούμενο στο ΤΑΕ Λευκωσίας μαζί με τα τεκμήρια. Εκεί, κλήθηκε ο Α/Ασ.1738 Παναγιώτης Ανδρέου, ΜΚ2 στη διαδικασία, για να επιθεωρήσει το πιστόλι που ανευρέθηκε και για να λάβει μέτρα ασφαλείας (τεκμήριο 6). Ο ΜΚ2 εκ πρώτης όψεως διαπίστωσε ότι μέσα στο συγκεκριμένο πιστόλι υπήρχε μια τοποθετημένη γεμιστήρα εντός της οποίας υπήρχε αριθμός φυσιγγίων. Ο ΜΚ2 στο τέλος του ελέγχου για σκοπούς ασφάλειας δεν επανατοποθέτησε την έμφορτη γεμιστήρα στο πιστόλι αλλά ούτε αφαίρεσε τα φυσιγγία από τη γεμιστήρα προς αποφυγή επηρεασμού οποιασδήποτε άλλης επιστημονικής εξέτασης. Κατά τη διάρκεια της εν λόγω επιθεώρησης του πιστολιού, η οποία διήρκεσε από τις 13:50 – 14:20, ο ΜΚ1, ο οποίος ήταν επίσης παρών, έλαβε αριθμό φωτογραφιών των τεκμηρίων πριν αυτά συσκευαστούν, 23 στο σύνολο τους, τις οποίες με τον τρόπο που λεπτομερώς περιέγραψε στην κατάθεση του μετέφερε σε ηλεκτρονικό υπολογιστή και ακολούθως σε ψηφιακό δίσκο (τεκμήριο 7), και από τις οποίες επέλεξε 14 τις οποίες τύπωσε (τεκμήριο 8). Το πιστόλι χρώματος μαύρου με διακριτικά Blow Mini Cal 9 mm με αριθμό κατασκευής 7 - 025667, μαζί με την γεμιστήρα, επίσης μαύρου χρώματος, η οποία περιείχε αριθμό φυσιγγίων και το πλαστικό κουτί θήκης γυαλιών με ονομασία GIORGIO ARMANI με τη ρούχινη θήκη με

διακριτικό *SIZE XL*, χρώματος μαύρου επανασφραγίστηκαν και παραδόθηκαν από τον Αστ.1612 στον MK1, ο οποίος είχε οριστεί ανακριτής της υπόθεσης. Ο MK1 κατέθεσε ως τεκμήριο 3 το πιο πάνω περιγραφόμενο πιστόλι, ως τεκμήριο 4 τη γεμιστήρα με τα 4 φυσίγγια και ως τεκμήριο 5 το πλαστικό κουτί θήκης γυαλιών με τη ρούχινη θήκη.

Ο MK1 η ώρα 16:25 συνέλαβε στα γραφεία του ΤΑΕ Λευκωσίας τον κατηγορούμενο δυνάμει δικαστικού εντάλματος σύλληψης για τα αδικήματα της παράνομης κατοχής πυροβόλου όπλου, της παράνομης κατοχής εκρηκτικών υλών, της παράνομης κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α και της παράνομης χρήσης αυτού, και αφού του επιστήθηκε η προσοχή του στο Νόμο ο κατηγορούμενος απάντησε «εν έχω τίποτε να πω». Το σχετικό ένταλμα σύλληψης κατατέθηκε ως τεκμήριο 9, και το έντυπο των δικαιωμάτων, που επίσης του δόθηκε, ως τεκμήριο 10. Ο MK1 πρόσθεσε επί τούτου ότι ο κατηγορούμενος επικοινωνήσε και με τον τότε δικηγόρο του τον οποίο κατονόμασε. Σχετικά ο ίδιος συμπλήρωσε και ημερολόγιο ενεργείας ημερ. 30.3.2017 το οποίο φέρει τόσο την υπογραφή του όσο και αυτή του κατηγορούμενου (τεκμήριο 11). Ο MK1 την ίδια ημέρα προέβηκε σε προφορική ανάκριση του κατηγορούμενου για την οποία και πάλιν ετοίμασε ημερολόγιο ενεργείας, το οποίο κατέθεσε στο Δικαστήριο ως τεκμήριο 12. Κατά την προφορική ανάκριση του ο κατηγορούμενος ανέφερε ότι είναι χρήστης κοκαΐνης τα τελευταία δύο χρόνια περίπου, ενώ την χρησιμοποιεί αποκλειστικά για προσωπική του χρήση. Ερωτηθείς από πού προμηθεύτηκε την κοκαΐνη που ανευρέθηκε κατά τη διάρκεια της έρευνας, απάντησε ότι δεν γνωρίζει συγκεκριμένα άτομα, ούτε τα ονόματά τους. Ουδέποτε, ως ανέφερε, δεν είχε στην κατοχή του ναρκωτικές ουσίες με σκοπό να τις χρησιμοποιήσει στον κύκλο της εργασίας του. Σχετικά με τον οπλισμό που ανευρέθηκε στην κατοχή του αυτός ανέφερε ότι του δόθηκε από κάποιο πρόσωπο από τον κύκλο του την 29.3.2017 για το οποίο δεν ήταν σε θέση να αναφέρει στο στάδιο εκείνο το όνομα του. Όπως ανέφερε, του

το έδωσε με σκοπό να το έχει στην κατοχή του μέχρι να του ζητηθεί η επιστροφή του.

Την επόμενη ημέρα, στις 31.3.17, λήφθηκαν από τον K παρειακά επιχρίσματα, καθώς και τα δακτυλικά του αποτυπώματα, για να σταλούν μαζί με τα υπόλοιπα τεκμήρια για τις απαραίτητες επιστημονικές εξετάσεις. Η γραπτή συγκατάθεση του K για τη λήψη των πιο πάνω μετρήσεων κατατέθηκε ως τεκμήριο 13 και τα παρειακά επιχρίσματα που λήφθηκαν ως τεκμήριο 14. Ο MK1 παρέδωσε την ίδια ημέρα στον Α/Αστ.2178 Γεννάδιο Ιωάννου (M9 επί του κατηγορητηρίου), το πιστόλι, τη γεμιστήρα, την πλαστική θήκη γυαλιών με τη ρούχινη θήκη μέσα, τα δυο παρειακά επιχρίσματα του κατηγορούμενου, καθώς και την εκτύπωση των δακτυλικών αποτυπωμάτων, τα οποία ο τελευταίος παρέδωσε στην Μαριλένα Χατζηβασιλείου στο Ινστιτούτο Νευρολογίας και Γενετικής Κύπρου για να τύχουν των απαραίτητων εξετάσεων.

Από τις εξετάσεις που έγιναν στο επίπεδο του γενετικού υλικού από τον Δρ Μάριο Καριόλου, Διευθυντή του Εργαστηρίου Δικανικής Γενετικής του Ινστιτούτου Νευρολογίας και Γενετικής Κύπρου (M8 επί του κατηγορητηρίου), εντοπίστηκε στο επίδικο πιστόλι γενετικό υλικό το οποίο ταυτίζεται με τον κατηγορούμενο, ενώ διαπιστώθηκε ότι ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να αποκλεισθεί από δότης μέρους του μικτού γενετικού υλικού που απομονώθηκε από τη πλαστική θήκη γυαλιών και από τη ρούχινη θήκη. Η έκθεση του Δρ. Μάριου Καριόλου κατατέθηκε ως τεκμήριο 1.

Τα τεκμήρια που είχαν παραδοθεί στο Ινστιτούτο για τις απαραίτητες εξετάσεις, παραλήφθηκαν μετά το πέρας αυτών, στις 3.4.2017 από τον MK1 Αστ.3150, ο οποίος αυθημερόν τα παρέδωσε (πλην των δυο παρειακών επιχρισμάτων), στον Αστ.3502 Ζ. Φικάρδο (M7 επί του κατηγορητηρίου), ο οποίος κατά τη δακτυλοσκοπική εξέταση που διενήργησε κατέληξε ότι δεν βρέθηκαν αποτυπώματα. Τα παρειακά επιχρίσματα παρέμειναν υπό τον φύλαξη του MK1.

Στις 4.4.17 ο Ασπ.3502 παρέδωσε στον MK2, το επίδικο πιστόλι μαζί με τη γεμιστήρα για τις δικές του εξετάσεις με σκοπό να ετοιμάσει την έκθεση του, κατά τις οποίες έλαβε αριθμό φωτογραφιών (τεκμήριο 21). Η πλαστική θήκη γυαλιών με τη ρούχαινη θήκη μέσα παραδόθηκαν την ίδια ημέρα από τον Ασπ.3502 στον MK1. Την επόμενη ημέρα, 5.4.2017, ο MK2 επέστρεψε το πιστόλι και τη γεμιστήρα στον MK1, ο οποίος και τα έθεσε υπό την ασφαλή φύλαξη του. Σε κατοπινό στάδιο, κατόπιν αίτηση της υπεράσπισης, τα πιο πάνω τεκμήρια εξετάστηκαν από τον εμπειρογνώμονα Βίκτωρα Ακάμα (ΜΥ1) στην παρουσία του MK1, του MK2 και δικηγόρου από το δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπούσε τον κατηγορούμενο (τεκμήριο 18). Κατά την εν λόγω εξέταση ο MK1 και ο ΜΥ1 ξεχωριστά έλαβαν αριθμό φωτογραφιών τις οποίες ο πρώτος κατέθεσε ως τεκμήριο 19 και ο δεύτερος ως τεκμήριο 35. Η εμπειρογνωμοσύνη του MK2 σε θέματα βαλλιστικής εξέτασης πυροβόλων όπλων αποτελεί παραδεκτό γεγονός και δεν έχει αμφισβητηθεί και η εμπειρογνωμοσύνη του ΜΥ1 επί του ιδίου θέματος, όπως και στην αναγνώριση πυρομαχικών.

Τα υπόλοιπα τεκμήρια που είχαν εντοπιστεί από τον Ασπ.1612 στη κατοχή του κατηγορούμενου και στο όχημα αυτού στις 30.3.17, μεταφέρθηκαν από τον ίδιο στις 31.3.17 στον Γενικό Χημείο του Κράτους. Από τις εξετάσεις που διενεργήθηκαν στο Γενικό Χημείο του Κράτους διαπιστώθηκε ότι στο καλαμάκι που βρέθηκε στο μπουφάν του κατηγορούμενου υπήρχαν ίχνη κοκαΐνης, στο πλαστικό κυλινδρικό διαφανές δοχείου υπήρχαν 2,34 γραμμάρια κοκαΐνης, στη ζυγαριά ακριβείας υπήρχαν ίχνη κοκαΐνης και ίχνη της ναρκωτικής ουσίας MDMA, στο πλαστικό κυλινδρικό κίτρινο δοχείο το οποίο περιείχε τέσσερις αμπούλες υπήρχαν ίχνη κοκαΐνης και ίχνη μεθαμφεταμίνης και στο πλαστικό μαύρο καλαμάκι υπήρχαν ίχνη κοκαΐνης. Αντίγραφο της έκθεσης που ετοίμασε η Μαρία Αυξεντίου, Χημικός 1ης Τάξης (M12 επί του κατηγορητηρίου), κατατέθηκε ως τεκμήριο 2.

Στο μεταξύ ο ΜΚ1 στις 31.3.2017 και μεταξύ των ωρών 12:00 – 16:00 έλαβε ανακριτική κατάθεση από τον κατηγορούμενο (τεκμήριο 15). Τον κατηγορούμενο ο ίδιος μαζί με τον Υπαστυνόμο Θεμιστοκλέους τον είχαν επισκευθεί και στον αστυνομικό σταθμό Αγίου Δομετίου όπου εκρατείτο την 1.4.2017 για να τον ρωτήσει εάν επιθυμούσε να του αναφέρει οτιδήποτε περαιτέρω σε σχέση με τον οπλισμό που είχε βρεθεί στην κατοχή του και πιο συγκεκριμένα σε σχέση με το πρόσωπο που του του είχε παραδώσει. Σχετικά είχε συμπληρωθεί και ημερολόγιο ενεργείας (τεκμήριο 16). Στις 4.4.2017 ο ΜΚ1 ανέφερε ότι έλαβε τηλεφώνημα από τον Κεντρικό Αστυνομικό Σταθμό, όπου ήταν τότε ο κατηγορούμενος υπό κράτηση, ότι επιθυμούμε να τον δει. Σε εκείνη την συνάντηση ο κατηγορούμενος του είχε αναφέρει τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι δεσμοφύλακες ως επάγγελμα λόγω των καθηκόντων που εκτελούν και την τριβή με τους καταδίκους όπως και άλλους κρατούμενους. Του είχε αναφέρει επίσης ότι ήταν και κάτοχος αεροβόλου. Όταν τον ρώτησε κατά πόσο επιθυμούσε να συνεργαστεί και να αναφέρει το πρόσωπο το οποίο του έδωσε το οπλισμό αρνήθηκε. Σχετικό ημερολόγιο ενεργείας συμπληρώθηκε αυθημερόν (τεκμήριο 17).

Σημειώνουμε εδώ ότι όλα τα τεκμήρια από τη παραλαβή τους μέχρι τη παρουσίαση τους στο Δικαστήριο παραλήφθηκαν νομότυπα, διακινήθηκαν νομότυπα, χωρίς να έχουν υποστεί οποιαδήποτε αλλοίωση ή επέμβαση. Τα δε τεκμήρια 1 και 2, μέρος των παραδεκτών γεγονότων, κατατέθηκαν για την αλήθεια του περιεχόμενου τους.

Ο Υπαστυνόμος Γιώργος Παπαθεοδώρου υπεύθυνος στο Αρχείο Πυροβόλων Όπλων στο Αρχηγείο Αστυνομίας (Μ5 επί του κατηγορητηρίου), διενήργησε έλεγχο στο μηχανογραφημένο σύστημα της Αστυνομίας και διαπίστωσε ότι το επίδικο πιστόλι δεν έχει εγγεγραμμένο ιδιοκτήτη. Περαιτέρω διαπιστώθηκε ότι ο κατηγορούμενος είναι κάτοχος ενός αεροβόλου πιστολιού μάρκας Heckler & Koch με αρ. εγγραφής 143400.

.....

Από το σύνολο της αξιολόγησης της λοιπής μαρτυρίας και ειδικά αυτής των εμπειρογνομόνων προκύπτει ότι το πιστόλι – τεκμήριο 3, είναι τουρκικής κατασκευής και κατασκευάστηκε ως ημιαυτόματο αθλητικό πιστόλι. Τα κατασκευαστικά χαρακτηριστικά του συγκεκριμένου πιστολιού, το οποίο κατασκευάστηκε από την εταιρεία UCYILDIZ LTD το 2007 δεν είναι γνωστά. Από το 2011 το εν λόγω αθλητικό πιστόλι κατασκευάζεται από την εταιρεία ZIRA SILAH. Μετά από εξετάσεις που έγιναν από το MK2 στο επίδικο πιστόλι και τη δοκιμή χρήσης σε αυτό αβολίδωτων φυσίγγιων του ιδίου διαμετρήματος, δηλαδή 9 χλμ, εύρημα μας είναι ότι το πιστόλι, τεκμήριο 3, παρά τη δυσλειτουργία που εντοπίζεται, όπως αυτή περιγράφεται πιο πάνω, βρίσκεται σε λειτουργήσιμη κατάσταση. Το επίδικο πιστόλι δεν δοκιμάστηκε εάν πυροβολεί τροποποιημένα αβολίδωτα φυσίγγια 9 χλμ. Η γεμιστήρα, μέρος του τεκμηρίου 4, επίσης είναι σε λειτουργήσιμη κατάσταση και αγκιστρώνει στο πιστόλι τεκμήριο 3, το οποίο μπορεί να τροφοδοτήσει με φυσίγγια του ιδίου διαμετρήματος, δηλαδή 9χλμ PAK.

Τα τέσσερα φυσίγγια, τα οποία αποτελούν μέρος του τεκμηρίου 4 είναι διαμετρήματος 8χλμ PAK, αβολίδωτα. Τα συγκεκριμένα φυσίγγια δεν μπορούσαν να πυροδοτηθούν ή να πυροβοληθούν από το συγκεκριμένο πιστόλι, τεκμήριο 3, λόγω διαφορετικού διαμετρήματος. Τα αβολίδωτα φυσίγγια κατασκευαστικά φέρουν πυρίτιδα και καψύλλιο και έχουν πλαστικό κάλυμμα, το οποίο μπορεί να είναι και από κερί ή χαρτί, και ανάλογα με το χρώμα του δεικνύεται το είδος και η χρήση τους. Στα τρία από τα τέσσερα αυτά φυσίγγια που βρέθηκαν στην κατοχή του Κ υπήρχε τοποθετημένο στο στόμιο τους μεταλλικό σφαιρίδιο/βλήμα. Στο ένα εκ των τριών φαίνεται αυτό το μεταλλικό σφαιρίδιο/βλήμα είχε αφαιρεθεί μερικώς. Τα προαναφερόμενα φυσίγγια χρησιμοποιήθηκαν σε αθλητικό πιστόλι διαμετρήματος 8 χλμ, το

οποίο έφερε διάφραγμα. Το ένα από αυτά μόνο ήταν σε λειτουργήσιμη κατάσταση και το σφαιρίδιο/βλήμα που έφερε στο στόμιο του με τον πυροβολισμό θρυμματίστηκε και εξήλθε της κάννης. Τα άλλα δύο που έφεραν σφαιρίδιο δεν ήταν σε λειτουργήσιμη κατάσταση, όπως επίσης και το τέταρτο το αβολίδωτο».

Ο συνήγορος του Κ, στην πολύ περιεκτική του αγόρευση για μετριασμό της ποινής αφού υιοθέτησε την Κοινωνική Έρευνα του Τμήματος Κοινωνικών Υπηρεσιών που κατατέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου, με μια διαφοροποίηση όσον αφορά τον εθισμό του στην κοκαΐνη, αναφέρθηκε στους παράγοντες που, κατά την άποψή του, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη για σκοπούς μετριασμού της ποινής.

Ο Κ είναι ηλικίας 40 ετών, παντρεμένος και πατέρας μιας ανήλικης θυγατέρας ηλικίας 7 ετών. Από το 2001 εργάζεται ως δεσμοφύλακας στις Κεντρικές Φυλακές. Το 2017 λόγω της παρούσας υπόθεσης τέθηκε σε διαθεσιμότητα και ως αποτέλεσμα τα εισοδήματα του μειώθηκαν τελικά κατά 40%, μετά και από απόφαση του Διοικητικού Δικαστηρίου. Έκτοτε, όπως περαιτέρω επεσήμανε ο συνήγορος του, δεν μπορεί να εργαστεί και παραμένει άνεργος. Η οικογένεια του Κ έχει σοβαρές οικονομικές υποχρεώσεις ύψους πέραν των €266.000 (δύο δάνεια) για τα οποία πρέπει να καταβάλλεται μηνιαία δόση €625. Η σύζυγος του είναι αυτοτελώς εργαζόμενη λογοθεραπεύτρια.

Ο Κ είναι το δεύτερο παιδί της οικογένειας. Ο πατέρας του 64 ετών, πρώην δεσμοφύλακας, διαμένει στη Δευτερά, ενώ η μητέρα του απεβίωσε το 2008. Από το 2015 μέχρι το 2017 ήταν εθισμένος στην κοκαΐνη και παρακολούθησε και ολοκλήρωσε με επιτυχία το εξωτερικό πρόγραμμα του κέντρου πολλαπλής παρέμβασης και σήμερα είναι καθαρός και ξεκίνησε μια νέα ζωή με την οικογένεια του, με την οποία, μέσω του προγράμματος αυτού, κατάφερε να εξομαλύνει τις σχέσεις του. Σχετικά ο

συνήγορος του προσκόμισε στο Δικαστήριο έκθεση από το κέντρο πολλαπλής παρέμβασης ημερ. 2.7.2019.

Οι βασικοί πυλώνες στους οποίους στηρίχθηκε η αγόρευση του συνηγόρου του Κ, επιπρόσθετα των πιο πάνω, τους οποίους ανέλυσε με αναφορά στη νομολογία και στα γεγονότα της υπόθεσης, είναι η άμεση παραδοχή του στις κατηγορίες που αφορούν τις ναρκωτικές ουσίες, τη δήλωση προθυμίας του να συνεργαστεί με την αστυνομία, εφόσον του παρείχετο προστασία, το λευκό του ποινικό μητρώο, ο χρόνος που παρήλθε από τη διάπραξη των επίδικων αδικημάτων μέχρι και σήμερα όπου και επήλθαν αλλαγές στις προσωπικές του περιστάσεις, το έντονο κοινωνικό και φιλανθρωπικό του έργο, όπως επίσης και η απεξάρτηση του από τα ναρκωτικά.

Ο συνήγορος του Κ εστίασε την αγόρευση του και στις συνέπειες που είχε και θα έχει η παρούσα υπόθεση στην προσωπική και στην οικογενειακή του ζωή όπως επίσης στην εργασία του, εφόσον αναγκάστηκε να αποκαλύψει στην οικογένεια του ότι ήταν εθισμένος στην κοκαΐνη. Ως αποτέλεσμα, πέραν και των οικονομικών προβλημάτων που επήλθαν από τη διαθεσιμότητα του, ήρθε σε ρήξη κυρίως με τη σύζυγο του. Το μυστικό του αυτό επίσης διέρρευσε σε όλο τον κύκλο του που ήταν δεσμοφύλακες, αστυνομικοί και αξιωματικοί σωμάτων ασφαλείας με αποτέλεσμα να χάσει την υπόληψη που είχαν στο πρόσωπο του. Λόγω δε και της αρχικής δημοσιότητας που πήρε η υπόθεση, και διασυρόταν και για ένα αδίκημα που τελικά αθώωθηκε, υπέστη κοινωνική χλεύη. Οι φίλοι του, οι οποίοι ήταν πρώην συνάδελφοι του, απομακρύνθηκαν και δεν έλαβε στήριξη από το εργασιακό του περιβάλλον παρά τις άριστες σχέσεις που διατηρούσε με αυτούς και τους προϊσταμένους του πριν τη σύλληψη του. Σχετικά ο συνήγορος του προσκόμισε στο Δικαστήριο δέσμη καταθέσεων συναδέλφων του, αντίγραφα αξιολογήσεων του, όπως επίσης και αντίγραφα πιστοποιητικών με τα προσόντα του. Αναφορά έγινε επίσης από το συνήγορο του στα προσόντα του, στα καθήκοντα που

κατά καιρούς είχε, στις δυσκολίες που αντιμετώπιζε κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του και της πίεσης που είχε, για τα οποία η διέξοδος του ήταν η χρήση κοκαΐνης. Ο συνήγορος του παρουσίασε και δέσμη εκθέσεων γεγονότων που ο Κ συμπλήρωνε στα πλαίσια της εργασίας του.

Επί του ιδίου πλαισίου ο συνήγορος του επεσήμανε ότι για τον ίδιο και η συμμετοχή στο πρόγραμμα απεξάρτησης ήταν μια ενέργεια τολμηρή και αποφασιστική εφόσον οδήγησε και σε περαιτέρω ταπείνωση του. Οι περισσότεροι που λάμβαναν μέρος σε αυτό το πρόγραμμα ήταν πρώην κατάδικοι και άτομα που ήταν πριν στον υπόκοσμο. Ο Κ ήταν ο μόνος που ήταν σε σώμα ασφαλείας, οπότε, ήταν δεκαπλάσιος ο βαθμός δυσκολίας του λόγω του επαγγέλματος του, εφόσον ο ίδιος παλιότερα επιτηρούσε αυτά τα άτομα.

Τέλος ο συνήγορος του Κ κάλεσε το Δικαστήριο, αφού λάβει υπόψη όλα τα πιο πάνω, όπως επίσης και τις συνθήκες διάπραξης των αδικημάτων, όπως προκύπτουν και από την απόφαση του Δικαστηρίου, την εξωδικαστική τιμωρία του Κ, εφόσον ανάλογα της ποινής που θα το επιβληθεί κινδυνεύει να χάσει την εργασία του, την αλλαγή των συνθηκών που επήλθαν στην ζωή του Κ μέχρι και σήμερα, να τον κρίνει με κάθε δυνατή επιείκεια, εισηγούμενος την επιβολή χρηματικής ποινής ως το πιο αποτελεσματικό, υπό τις περιστάσεις, μέτρο.

Όλα τα αδικήματα στα οποία ο Κ έχει κριθεί ένοχος ενέχουν τη δική τους σοβαρότητα και τούτο προκύπτει σαφέστατα από τις προνοούμενες ποινές στις σχετικές με αυτά νομοθεσίες. Για την κατοχή εκρηκτικών υλών (Κατηγορία 4) προνοείται φυλάκιση μέχρι 10 χρόνια. Για τα αδικήματα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Α (Κατηγορία 5) προνοείται φυλάκιση μέχρι 12 χρόνια και για τη χρήση αυτού (Κατηγορία 6) ποινή φυλάκισης μέχρι και δια βίου. Η σοβαρότητα των τελευταίων δύο αδικημάτων στα οποία ο Κ κρίθηκε ένοχος κατόπιν παραδοχής του τονίστηκε, μεταξύ άλλων, στην υπόθεση **Ρεσλάν ν**

Αστυνομίας (2006) 2 ΑΑΔ 127, όπου αναφέρθηκε ότι, τα Δικαστήρια θεωρούν τα αδικήματα της κατοχής και ιδιαίτερα της κατοχής και προμήθειας ναρκωτικών, από τα πιο σοβαρά που προβλέπει ο νόμος. Στην υπόθεση **Ismen Bora v Δημοκρατίας (ΠΕ79/2017) ημερ. 13.3.2018** σχετικά αναφέρθηκαν τα ακόλουθα: *«Κατευθυντήριες αρχές αναφορικά με την επιβολή ποινών σε υποθέσεις κατοχής ναρκωτικών ουσιών και ιδιαίτερα σε περιπτώσεις κατοχής τέτοιων ουσιών με σκοπό την προμήθειά τους σε άλλα πρόσωπα, τέθηκαν από τη νομολογία μας μέσα από μια σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Μπορεί να αποτυπωθεί, ως απαύγασμα της εν λόγω νομολογίας, η ανάγκη για επιβολή αυστηρών ποινών, αποτρεπτικού χαρακτήρα, ακριβώς λόγω των ολέθριων αποτελεσμάτων που ενέχει η εγκληματική αυτή συμπεριφορά. Η αυστηρή μεταχείριση των παραβατών προβάλλει ως επιτακτική, δεδομένης της συχνότητας των υποθέσεων αυτής της μορφής που τίθενται ενώπιον των Δικαστηρίων και της ραγδαίας επιδείνωσης του φαινομένου της κατοχής και διακίνησης ναρκωτικών ουσιών. Η εξαθλίωση των θυμάτων, αλλά και η απώλεια ζωών, κυρίως νέων ανθρώπων, επιβάλλει τη δραστική παρέμβαση και συμμετοχή της δικαιοσύνης στην καθολική προσπάθεια αναχαίτισης της σύγχρονης μάστιγας των ναρκωτικών.*

*Δεν είναι χωρίς σημασία να τονιστεί ότι το μέγιστο ύψος της ποινής που προβλέπεται από το Νόμο είναι βασική παράμετρος που προσμετρά το Δικαστήριο στην πορεία για επιμέτρηση της ποινής. Πέραν τούτου, λαμβάνονται βεβαίως υπόψη οι συνθήκες διάπραξης ενός αδικήματος αλλά και οι προσωπικές περιστάσεις ενός κατηγορουμένου, στα πλαίσια εξατομίκευσης της κάθε ποινής. Προεξάρχουσας όμως σημασίας είναι η αποτροπή προς τον σκοπό προστασίας του κοινωνικού συνόλου, στοιχείο που υπαγορεύει παροχή περιορισμένης σημασίας στις προσωπικές συνθήκες και περιστάσεις ενός κατηγορούμενου. Είναι επίσης πάγια νομολογιακή αρχή, ότι όπου παρατηρείται έξαρση και επιμονή στη διάπραξη παρόμοιας φύσης αδικημάτων παρά τις επιβληθείσες από τα δικαστήρια αυστηρές ποινές, δικαιολογείται η επιβολή ακόμα αυστηρότερων (**Selmani κα v. Δημοκρατίας, Ποιν. Εφ. 235/13 κα, ημερ. 5.10.2016**)». Εκείνο βέβαια που επισημαίνουμε εδώ είναι ότι ο Κ τις ναρκωτικές ουσίες που*

εντοπίστηκαν δεν τις κατείχε με σκοπό την προμήθεια αλλά για προσωπική χρήση.

Ερχόμενοι τώρα στο αδίκημα της κατοχής εκρηκτικών υλών πλείστες των αποφάσεων, αφορούν και την κατοχή πυροβόλων όπλων, παράγοντας σημαντικός ως προς την σοβαρότητα του συγκεκριμένου αδικήματος. Στο σύγγραμμα **Sentencing in Cyprus - Sentencing Revisited** (2^η έκδοση) στη σελίδα 210 και επόμενες, κάτω από τον τίτλο «Possession or Carrying of Explosive Substances Unaccompanied By Possession or Carrying of Firearms», γίνεται σχετική αναφορά ότι η παράνομη κατοχή ή μεταφορά εκρηκτικών υλών στην απουσία κατοχής πυροβόλου τιμωρείται με χαμηλότερες ποινές. Η σοβαρότητα ενός τέτοιου αδικήματος καθορίζεται από την δυνατότητα αυτές οι εκρηκτικές ύλες να βλάψουν τρίτα πρόσωπα ή να προκαλέσουν ζημιά σε περιουσία. Κατά κανόνα η παράνομη κατοχή εκρηκτικών υλών τιμωρείται με ποινή φυλάκισης (βλέπε **Lokatzis v R (1973) 2 J.S.C. 203**, **Georgios Yiassoumis Nicolaou v P (1969) 2 CLR 120**, **Phivos Panteli alias Phivos tis Manos v P (1966) 2 CLR 58**, **Ahmed Osman v P (1967) CLR 10**).

Η μέγιστη ποινή αποτελεί και το εφελτήριο από το οποίο το Δικαστήριο ξεκινά το δύσκολο έργο της επιμέτρησης της ποινής και πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά το στάδιο της επιλογής της ποινής που θα επιβληθεί (βλέπε **Ζωμενής Στέλιος v Αστυνομία (2004) 2 Α.Α.Δ 400**, **Γενικός Εισαγγελέας v Γενεθλίου (ΠΕ 5/16) ημερ. 1.3.2016**). Τούτων λεχθέντων βέβαια το Δικαστήριο κατά την επιβολή ποινής έχει πάντοτε κατά νου ότι η ανάγκη για εξυπηρέτηση της αρχής της αποτρεπτικότητας δεν εξουδετερώνει την παράλληλη ανάγκη για εξατομίκευση της ποινής. Εξάλλου η ποινή θα πρέπει να αρμόζει στις συνθήκες του παραβάτη. Εκεί πάντως που απαιτείται η επιβολή αποτρεπτικής ποινής, οι προσωπικές περιστάσεις του κατηγορούμενου, οι οποίες ούτως ή άλλως λαμβάνονται υπόψη, απολήγουν να είναι

μικρής σημασίας, αφού προέχει το στοιχείο της αποτροπής. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να οδηγούν σε εξουδετέρωση της αποτελεσματικότητας του νόμου.

Επανερχόμενοι στα γεγονότα της υπόθεσης, όσον αφορά τις συνθήκες διάπραξης των αδικημάτων, επισημαίνουμε ότι ο Κ, την 30.3.2017 κατόπιν σωματικής έρευνας στο χώρο των Κεντρικών Φυλακών, ενώ εργαζόταν ως δεσμοφύλακας, βρέθηκε να έχει στην κατοχή του στην εσωτερική τσέπη του μπουφάν του ένα πλαστικό καλαμάκι με ίχνη κοκαΐνης. Κατά τον ίδιο χρόνο στο αυτοκίνητο του, το οποίο ήταν σταθμευμένο στο χώρο στάθμευσης των Κεντρικών Φυλακών, βρέθηκαν τα φυσιγγία, ναρκωτικές ουσίες, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, στις οποίες πέραν από κοκαΐνη εντοπίστηκαν και ίχνη μεθαμφεταμίνης και ίχνη της ουσίας MDMA, όπως επίσης και μια ζυγαριά ακριβείας. Πριν την ανάληψη των καθηκόντων του, το πρωί της ίδιας ημέρας είχε κάνει χρήση κοκαΐνης. Τα πιο πάνω σωρευτικά ιδωμένα καθιστούν τη διάπραξη των αδικημάτων πολύ σοβαρή, έχοντας υπόψη ότι το κράτος εμπιστεύτηκε στον Κ τη θέση του δεσμοφύλακα, θεματοφύλακα του νόμου, δηλαδή της αυστηρής τήρησης του νόμου, της τάξης και της πειθαρχίας στις Κεντρικές Φυλακές, ένα πολύ ευαίσθητο και επικίνδυνο χώρο, στον οποίο είναι δυνατό να προκύψουν ανεξέλεγκτες συνέπειες από τη μη τήρησή τους, καθήκον το οποίο ο Κ, με τις πιο πάνω ενέργειες του, δεν τήρησε. Μάλιστα προς τούτο αντιπαραβάλλουμε και τις εκθέσεις γεγονότων, τις οποίες ο συνήγορος του προσκόμισε στο Δικαστήριο, που ετοίμαζε ο Κ προς τους ανώτερους του κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του και αφορούσαν έρευνες που έκανε σε κατάδικους και εντοπισμό και κατάσχεση διαφόρων παρανόμων αντικειμένων εντός των φυλακών που δείχνουν ακριβώς το απαράδεκτο της κατοχής τέτοιων αντικειμένων εντός των Κεντρικών Φυλακών, αλλά και τις ανεξέλεγκτες συνέπειες που μπορεί να δημιουργηθούν από την κατοχή οποιωνδήποτε παράνομων αντικειμένων. Στα πλαίσια αυτά κρίνουμε επίσης επιβαρυντικό και το ότι είχε επαφές με πρόσωπα που τον προμήθευαν ναρκωτικά, για δική του χρήση, τα οποία ουδέποτε κατονόμασε.

Στην υπόθεση **Σουτζιής ν Δημοκρατίας (2003) 2 Α.Α.Δ. 424**, όπου ο κατηγορούμενος ήταν αντισυνταγματάρχης, στην κατοχή του οποίου βρέθηκαν όπλα και εκρηκτικές ύλες, τα οποία του δόθηκαν από κάποιο τρίτο ειδικό αστυφύλακα, τονίστηκε πως η μεγαλύτερη προσφορά προς την πατρίδα είναι η υπακοή στους νόμους. Στην υπόθεση **Κάρλος Ντεκερμετζιαν ν Δημοκρατίας (ΠΕ 86/2016) ημερ. 20.12.2016** όπου ο εφεσεύοντας, αστυνομικός, κρίθηκε ένοχος για το αδίκημα της πρόκλησης βαριάς σωματικής βλάβης και της υποβολής κρατούμενου σε σκληρή απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση, το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την έφεση επί της επιβληθείσας ποινής, όσον αφορά την ιδιότητα του εφεσεύοντα, και διαφωνώντας με την εισήγηση του συνηγόρου του ότι τα αδικήματα είχαν διαπραχθεί μεν στο πλαίσιο της εργασίας του, αλλά δεν σχετιζοντο με κατάχρηση θέσης εμπιστοσύνης, ανέφερε τα ακόλουθα: «*Εξηγήσαμε πώς εδώ λειτουργεί η έννοια της παραβίασης της θέσης εμπιστοσύνης ώστε να μη θέτει την υπόθεση αυτή εκτός των πλαισίων της Σουτζιής (ανωτέρω), όπου λέχθηκαν τα ακόλουθα:*

*"Παραπονέθηκε, όπως είδαμε, με τον πρώτο λόγο έφεσης ο εφεσεύοντας, ότι δεν λήφθηκε δεόντως υπόψη ο καλός του χαρακτήρας και η προηγούμενη διαγωγή του. Επί του προκειμένου το Δικαστήριο είχε ενώπιον του σωρεία πιστοποιητικών για τον καλό του χαρακτήρα και την εκτίμηση που έχαιρε στην κοινωνία. Είναι νομολογημένο πως ορθή συμπεριφορά μη σχετιζόμενη με το υπό κρίση αδίκημα, αποτελεί ελαφρυντικό που μπορεί να ληφθεί υπόψη(δέστε **R. v. Reid [1982] 4 Cr. App. R (S.) 720, R. v. Alexander [1997] 2 Cr. App. R. (S.) 74**), όπως και ο καλός χαρακτήρας του κατηγορούμενου.*

Το Κακουργιοδικείο στην απόφασή του αναγνωρίζει την προσφορά του κατηγορούμενου στο κράτος, αλλά ορθά επισημαίνει πως ανέτρεψε τα πάντα με το να συλλέγει οπλισμό και να τον παραδίδει σε χέρια τρίτων εκτός των αρμοδίων υπηρεσιών του κράτους, απ' όπου δε μπορούσε να ελέγξει τη χρήση του, παρόλου ότι ο ίδιος ο εφεσεύων δεν είχε καμιά πρόθεση να τον χρησιμοποιήσει. Η προσφορά προς το κράτος και την

πολιτεία εν γένει, είναι πράγματι σοβαρός ελαφρυντικός παράγοντας, αλλά τονίζουμε πως η μεγαλύτερη προσφορά προς την πατρίδα είναι η υπακοή στους νόμους της».

Στη δε πρόσφατη απόφαση **Μαληκκίδης v. Δημοκρατίας, πον.έφ.40/2015, 25.11.2016** αναφέραμε τα εξής:

«Τέλος, σ' ό,τι αφορά την εισήγηση ότι κατά την επιμέτρηση της ποινής θα έπρεπε να συνεκτιμηθεί και το γεγονός ότι ο εφεσείων θα έχανε και τη δουλειά του, να τονίσουμε ότι οι συνέπειες στη σταδιοδρομία ενός δημόσιου λειτουργού που καταχράται τη θέση του θα ήταν αντιφατικό να προβάλλονται ως μειριαστικός παράγοντας τη στιγμή που ο ίδιος όχι μόνο δεν σεβάστηκε τη θέση που του εμπιστεύτηκε η Πολιτεία αλλά την εκμεταλλεύτηκε για να αποκομίσει με επιλήψιμο τρόπο προσωπικό όφελος σε βάρος του Δημοσίου. Σχετική επί του θέματος είναι η **Σουτζής v. Δημοκρατίας (2003) 2 Α.Α.Δ. 425**, από την οποία ορθώς άντλησε καθοδήγηση το Κακούργιοδικείο».

Το πιο πάνω απαντούν και στην εισήγηση του κ.Πική για το ότι δεν λήφθηκαν αρκούντως αποτελεσματικά οι επιπτώσεις της ποινής στη σταδιοδρομία του εφεσείουτα με επίκληση σχετικών αυθεντιών (**Barrick (1985) 7 Cr.App.R. (S) 142, Clark (1998) 2 Cr.App.R. (S) 95, Hardwick (2007) 1 Cr.App.R.(S) 11, Molcher (2007)1 Cr.App.R. (S) 48, Stanley (1981) 3 Cr.app.R. (S) 373), Polycarpou v. The Police (1970)2 C.LR. 111 και Zak κ.ά. v. Αστυνομίας (1990)2 Α.Α.Δ. 6**).

Στην **Πέγκερος v Δημοκρατίας (1995) 2 Α.Α.Δ. 143**, τα γεγονότα της οποίας ήταν πολύ σοβαρότερα από της παρούσας, ως γενική αρχή αναφέρθηκε ότι η ιδιότητα του εφεσείουτα, αστυνομικού, οργάνου της τάξης συνιστά επιβαρυντικό στοιχείο αποκαλυπτικό του μεγέθους της εγκληματικής του ευθύνης. Ο αστυνομικός δεσμεύεται να είναι όχι μόνο ο φύλακας του νόμου και της τάξης αλλά και κήρυκας και υπόδειγμα νομιμοφροσύνης σε κάθε έκφανση της ζωής του. Η ανάμειξη αστυνομικών οργάνων σε εγκληματικές ενέργειες (μεταφορά εκρηκτικών υλών), διασαλεύει την πίστη στο αστυνομικό σώμα και κλονίζει το αίσθημα ασφάλειας του λαού. Η παράνομη κατοχή εκρηκτικών υλών

υπονομεύει το αίσθημα ασφάλειας του κοινού και εγκυμονεί σοβαρούς κινδύνους για την έννομη τάξη.

Στην υπόθεση **Γενικός Εισαγγελέας τη Δημοκρατίας ν xxx Μυλωνάς (ΠΕ 65/2017) ημερ. 14.12.2018,** εφεσίβλητος, αστυνομικός στο επάγγελμα κατόπιν παραδοχής του βρέθηκε ένοχος σε μια κατηγορία σεξουαλικής εκμετάλλευσης ενηλίκου προσώπου κατά παράβαση των προνοιών του περί της Καταπολέμησης της Εμπορίας και της Εκμετάλλευσης Προσώπων και της Προστασίας Θυμάτων Νόμου του 2007 (Ν. 87(1)/2007), όπου η μέγιστη ποινή είναι τα 10 χρόνια, και σε μια κατηγορία για άσεμνη επίθεση εναντίον γυναίκας κατά παράβαση του άρθρου 151 του Ποινικού Κώδικα, όπου η μέγιστη ποινή είναι μέχρι και 5 χρόνια. Το Ανώτατο Δικαστήριο αντικατέστησε την ποινή που του είχε επιβληθεί των 12 μηνών φυλάκισης με τριετή αναστολή στην πρώτo πιο πάνω αναφερόμενη κατηγορία, με ποινή άμεσης φυλάκισης 2 χρόνων. Επισημαίνουμε βέβαια ότι στην πιο πάνω υπόθεση, τόσο τα αδικήματα που ο εφεσίβλητος αντιμετώπιζε, όσο και οι συνθήκες διάπραξης του ήταν πολύ διαφορετικές, εφόσον υπήρχαν άλλου είδους επιβαρυντικά στοιχεία, όπως ο προσχεδιασμός και ο δόλος. Όμως, το Ανώτατο Δικαστήριο, τόνισε την ανάγκη για την επιβολή αποτρεπτικών ποινών σε τέτοιας φύσης αδικήματα, όπως επίσης και την ιδιότητα του εφεσίβλητου, ο οποίος, όπως πιο πάνω αναφέρθηκε, ήταν αστυνομικός με καθήκον να μεριμνά για την τήρηση των νόμων και της τάξης παρέχοντας μάλιστα προστασία στους πολίτες από συμπεριφορές παρόμοιες με τη δική του και ταυτόχρονα να αποτελεί πρότυπο νομιμοφροσύνης σε κάθε έκφανση της ζωής του. Στην εν λόγω υπόθεση αναφέρθηκε μεταξύ άλλων ότι « ... το γεγονός ότι ο εφεσίβλητος θα αντιμετωπίσει πειθαρχική δίωξη μετά τη συμπλήρωση της έφεσης με ευδεχόμενο να του επιβληθεί ακόμη και ποινή της απόλυσης δεν μπορεί να έχει καταλυτική επίδραση καθότι οποιαδήποτε άλλη ποινή πέραν της άμεσης φυλάκισης δεν κρίνουμε ότι είναι κατάλληλη υπό τις περιστάσεις.» Στην πολύ πρόσφατη υπόθεση **Αστυνομία ν Βρυώνης (ΠΕ92/17 και 93/17) ημερ. 19.7.2019** ο εφεσίβλητος, αστυνομικός, κατόπιν

ακροαματικής διαδικασίας κρίθηκε ένοχος μεταξύ άλλων σε 3 κατηγορίες για δεκασμό δημόσιο λειτουργού, δωροληψία δημόσιου λειτουργού και νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες. Το Ανώτατο Δικαστήριο, αφού επανέλαβε τις πιο πάνω αρχές που έθεσε η νομολογία, σε συνάρτηση με τις προσωπικές περιστάσεις του εφεσίβλητου, περιλαμβανομένου και του ενδεχομένου να χάσει την εργασία του στα πλαίσια πειθαρχικής υπόθεσης που εκκρεμούσε, κατέληξε ότι η επιβληθείσα ποινή φυλάκισης των 2 ετών ήταν επαρκής για τον συγκεκριμένο, και η αναστολή εκτέλεσης της μια επιτρεπόμενη, υπό τις περιστάσεις, οριακή επιλογή.

Σε αυτά τα πλαίσια της νομολογίας, όπως αναφέραμε και πιο πάνω, είναι που θεωρούμε ότι ο κάθε λειτουργός, αστυφύλακας και ή δεσμοφύλακας, κάτοχοι θέσεων εμπιστοσύνης, πρέπει να έχουν συνεχώς υπόψη ότι επιλέχθηκαν από τα αρμόδια σώματα της πολιτείας επειδή οι ίδιοι οικειοθελώς προέβαλαν τους εαυτούς τους ως ικανούς για τις θέσεις αυτές και κυρίως να έχουν συνεχώς υπόψη ότι οφείλουν να εκτελούν υπεύθυνα και ευσυνείδητα τα καθήκοντα τους, πάντοτε προς εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος και του κοινωνικού συνόλου, το οποίο υφίσταται και τα οικονομικά βάρη διατήρησης των θέσεων αυτών. Ο κάθε πολίτης ενός ευνομούμενου κράτους ευλόγως αναμένει ότι ο κάθε αστυνομικός, δεσμοφύλακας, δημόσιος λειτουργός εκτελεί τα καθήκοντα του και θα πρέπει να ενεργεί κατά τρόπο που να διαφυλάσσει τα συνταγματικώς κατοχυρωμένα αγαθά των πολιτών και να μην προκαλούν δυσφήμιση στο κύρος της δημόσιας υπηρεσίας ή κλονισμό της εμπιστοσύνης του κοινού σε αυτή.

Με τούτα τα δεδομένα οι αναφορές του συνηγόρου του στις επιπτώσεις που είχε η παρούσα υπόθεση στην προσωπική του ζωή, εφόσον αναγκάστηκε να «αποκαλύψει», όπως το θέτει, στην οικογένεια του το γεγονός ότι ήταν εθισμένος στην κοκαΐνη, και οι αλυσιδωτές επιπτώσεις που επήλθαν, αφού το μυστικό του αυτό διέρρευσε στο φιλικό και εργασιακό του κύκλο, σίγουρα δεν μπορεί να επενεργήσουν ως

ουσιαστικός μετριαστικός παράγοντας, εφόσον ο ίδιος έθεσε τον εαυτό του σε αυτή τη δυσμενή θέση.

Από την πιο πάνω νομολογία, όπως επίσης και από τα όσα αναφέρονται στο σύγγραμμα **Sentencing in Cyprus – Sentencing Revisited** (πιο πάνω) σελ. 64, αντλούμε καθοδήγηση και σε σχέση με τις αναφορές του συνηγόρου του Κ για τις επιπτώσεις που τυχόν επιληφθείσα ποινή φυλάκισης μπορεί να έχει στην εργασία του (εξωδικαστική τιμωρία) την οποία, όπως συγκεκριμένα ανέφερε, κινδυνεύει να χάσει, και τούτο με όλες τις συνέπειες που έπονται. Το Δικαστήριο κατά συνέπεια για σκοπούς μετριασμού λαμβάνει υπόψη αυτό το ενδεχόμενο ως μια πιθανότητα. (βλ. **Zak κ.α ν Αστυνομίας** (πιο πάνω) και **Andrew John Yeates, Ian Constantin ν Αστυνομίας (2000) 2 Α.Α.Δ. 320, Παπαπαντελή ν Δημοκρατίας ΠΕ 11/2016 ημερ. 17.10.16**).

Περαιτέρω το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη σοβαρά ως μετριαστικό παράγοντα τα όσα ο συνήγορος του Κ ανέφερε για τις σκληρές και δύσκολες προσπάθειες που κατέβαλε, υπό τις περιστάσεις, στο να ακολουθήσει με επιτυχία πρόγραμμα απεξάρτησης και να λάβει ψυχολογική στήριξη. (βλ. **Χριστοφίδης ν Δημοκρατίας (2004) 2 ΑΑΔ 148, Στέλιος Νικολάου ν Αστυνομίας, Ποιν. Έφεση 33/16, ημερ. 19/10/2017**).

Τώρα όσον αφορά την παραδοχή του Κ σε σχέση με τις ναρκωτικές ουσίες λαμβάνεται επίσης υπόψη από το Δικαστήριο για σκοπούς μετριασμού (**Χαρτούμπαλος ν Δημοκρατίας (2002) 2 Α.Α.Δ. 28**), αλλά από την άλλη, δεν μας διαφεύγει ότι ο Κ συνελήφθη επ' αυτοφώρω, με ναρκωτικές ουσίες Τάξεως Α, και σε τέτοιες περιπτώσεις είναι νομολογημένο ότι η παραδοχή του είναι μειωμένης αξίας (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ν Μιχαήλ (2001) 2 ΑΑΔ 74** και

Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ν Dos Santos (2005) 2 ΑΑΔ 297). Στην υπόθεση **Δημήτρης Βασιλείου ν Δημοκρατίας ΠΕ 110/2014, ημερ. 15.6.2015)**, τονίστηκε μεταξύ άλλων: «*Στα πλαίσια αυτά, αφενός θα πρέπει να λάβουμε υπόψη ότι ο εφεσείων συνελήφθη με τις βαλίτσες στο χέρι, όπως καταγράφει χαρακτηριστικά το Κακουργιοδικείο, οπότε η παραδοχή δεν έχει την αξία που θα μπορούσε να έχει υπό άλλες περιστάσεις, αφετέρου όμως δεν πρέπει να παραγνωρίσουμε το πάντοτε ευπρόσδεκτο μιας παραδοχής ως απτού στοιχείου μεταμέλειας, αλλά και τη σημασία της, όπως εξηγήθηκε στην υπόθεση **Χαρτούπαλλος ν Δημοκρατίας (2002) 2 ΑΑΔ 28.***»

Ως προς τον ισχυρισμό του συνηγόρου του για συνεργασία του Κ με την αστυνομία αυτή ήταν περιορισμένη, αφού για τις ναρκωτικές ουσίες που βρέθηκαν στην κατοχή του δεν κατονόμασε τα πρόσωπα που του τις προμήθευσαν, ούτε έδωσε περαιτέρω πληροφορίες γι' αυτά. Πέραν τούτου, τα όσα ανέφερε ο συνήγορος του για την προθυμία του Κ να συνεργαστεί με την αστυνομία δίνοντας λεπτομέρειες που αφορούσαν το πρόσωπο που τον ενέπλεξε στην κατοχή των εκρηκτικών υλών, παρά τον αόριστο και γενικό τρόπο που τέθηκε, όπως προκύπτει από την απόφαση του Δικαστηρίου, λαμβάνεται υπόψη για σκοπούς μετρίασμού της ποινής.

Το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη για σκοπούς μετρίασμού και το γεγονός ότι τρία από τα τέσσερα φυσιγγια τα οποία βρέθηκαν στην κατοχή του δεν ήταν σε χρησιμοποιήσιμη κατάσταση.

Πέραν των πιο πάνω λαμβάνουμε υπόψη τις προσωπικές περιστάσεις του Κ, όπως αναφέρθηκαν από το συνήγορο του, το λευκό του ποινικό μητρώο, τις άριστες αξιολογήσεις που είχε στην εργασία του από τον καιρό της πρόσληψης του μέχρι και τη διάπραξη των επίδικων αδικημάτων, τις αναφορές των συναδέλφων του, τις συνέπειες που η υπόθεση αυτή είχε και θα έχει, τόσο στην προσωπική του ζωή, όσο και

στην εργασία του με το ενδεχόμενο της απόλυσης του, τη συνεργασία του με την αστυνομία στα πλαίσια που αυτή αναφέρθηκε πιο πάνω, την εξομάλυνση των σχέσεων του με την οικογένεια του, το κοινωνικό και φιλανθρωπικό έργο που ξεκίνησε μετά και από τη σύλληψη του, όπως επίσης και το χρόνο που παρήλθε από τότε μέχρι και σήμερα που το Δικαστήριο καλείται να επιβάλει ποινή σε συνάρτηση και με τις αλλαγές που επήλθαν στη ζωή του.

Οι μετριαστικοί παράγοντες είναι πολλοί και όλοι θα ληφθούν υπόψη, αλλά μετά από συνεκτίμηση της σοβαρότητας των αδικημάτων που ο Κ αντιμετωπίζει και το στοιχείο της αποτροπής που προέχει σε αυτού του είδους τις υποθέσεις, κρίνουμε ότι η ενδεικνυόμενη ποινή, υπό τις περιστάσεις, είναι αυτή της φυλάκισης. Το σύνολο των ελαφρυντικών παραγόντων που έχουν αναφερθεί θα επηρεάσει το ύψος της ποινής, όχι όμως το είδος της. Σταθμίζοντας τις συνθήκες διάπραξης των αδικημάτων, τις προσωπικές του περιστάσεις, τις επιπτώσεις τόσο στην προσωπική του ζωή όσο και στην εργασία του, και γενικά όλους τους μετριαστικούς παράγοντες προς όφελος του, ως έχουν αναφερθεί πιο πάνω, και εξαντλώντας κάθε περιθώριο επιείκειας, υπό τις περιστάσεις, επιβάλλουμε στον κατηγορούμενο τις ακόλουθες ποινές:

- (α) Στην **Κατηγορία 4** που αφορά την κατοχή εκρηκτικών υλών χωρίς άδεια ποινή φυλάκισης 3 μηνών.
- (β) Στην **Κατηγορία 5** που αφορά την κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Α ποινή φυλάκισης 3 μηνών.
- (γ) Στην **Κατηγορία 6** που αφορά τη χρήση ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Α ποινή φυλάκισης 3 μηνών.

Το Δικαστήριο ακολούθως καθηκόντως θα εξετάσει το θέμα της αναστολής της επιβληθείσας ποινής φυλάκισης. Με βάση τον **Νόμο 186(1)/2003** αναστολή εκτέλεσης μιας ποινής φυλάκισης διατάσσεται όταν αυτό δικαιολογείται από το σύνολο των περιστάσεων της υπόθεσης και τα προσωπικά περιστατικά του Κατηγορουμένου (**βλ.**

Παπαευσταθίου ν Αστυνομίας (2004) 2 Α.Α.Δ 39 και **Γενικός Εισαγγελέας ν Τζιαουχάρη (2005) 2 Α.Α.Δ 161**). Τα κριτήρια που φαίνεται να εξετάζονται από το Δικαστήριο, κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του να εκδώσει ή όχι τέτοιο διάταγμα ως επεξηγήθηκε στην υπόθεση **Γενικός Εισαγγελέας ν Τζιαουχάρη** (πιο πάνω), χωρίς να είναι περιοριστικά, είναι: (1) η σοβαρότητα του αδικήματος και τα κίνητρα διάπραξης του (2) το ποινικό μητρώο του κατηγορουμένου, δηλαδή κατά πόσο είναι τέτοιο που να χρειάζεται πλέον να παρθούν δραστικά μέτρα αναχαίτισης της εγκληματικής του συμπεριφοράς και (3) η διαγωγή του κατηγορουμένου μετά τη διάπραξη του αδικήματος, περιλαμβανομένης και τυχόν μεταμέλειας, όχι μόνο φραστικής αλλά έμπρακτης, (βλ. επίσης **Sentencing in Cyprus** του κ. Γ. Πική σελ. 11-13 και **Γενικός Εισαγγελέας ν Φανιέρως (1996) 2 ΑΑΔ 303**).

Στην υπόθεση **Ιωσήφ ν. Δημοκρατίας (2012) 2 ΑΑΔ 930, 938-939** αναφέρονται επίσης τα ακόλουθα:

*«Το βασικό ερώτημα που τίθεται είναι κατά πόσο, ισοζυγίζοντας το σύνολο των περιστάσεων θα μπορούσε ή έπρεπε αυτοί οι παράγοντες να επενεργήσουν κατά τρόπο ο οποίος να δικαιολογεί το να δοθεί στον εφεσείοντα μια δεύτερη ευκαιρία **(βλ. Χριστοδούλου ν. Αστυνομίας (2010) 2 Α.Α.Δ. 22**). Η κάθε υπόθεση κρίνεται στη βάση των δικών της περιστάσεων. Η υιοθέτηση οποιουδήποτε γενικού κανόνα θα συνιστούσε σφάλμα αρχής. Εναπόκειται στο δικαστήριο που έχει την ευθύνη επιβολής της ποινής να λάβει υπόψη στην κάθε περίπτωση τις περιστάσεις της υπόθεσης και οποιεσδήποτε προσωπικές περιστάσεις που αφορούν στον συγκεκριμένο κατηγορούμενο και, σε ορισμένες περιπτώσεις, την οικογένεια του με σκοπό να αποφασίσει κατά πόσο ενδείκνυται η αναστολή της εκτέλεσης της ποινής. Αυτό βέβαια συνεπάγεται την εκ νέου θεώρηση των συνηθών διάπραξης του*

αδικήματος και των προσωπικών περιστάσεων του κατηγορούμενου και την απόδοση «διπλής βαρύτητας» σε όλους τους σχετικούς με το αδίκημα και του αδικοπραγούντα παράγοντες - είτε επιβαρυντικούς είτε μετριαστικούς - οι οποίοι μπορούν να επηρεάσουν την απόφαση του δικαστηρίου για την αναστολή ή όχι της ποινής. Θεωρούμε ότι κατά την εξέταση του ζητήματος, σημαντικό ερώτημα είναι κατά πόσο η ανασταλείσα ποινή θα αντικατοπτρίζει την αντικειμενική σοβαρότητα του αδικήματος και θα εξυπηρετήσει τους πολλαπλούς σκοπούς της τιμωρίας.» (Βλ. **Παρασκευάς Παπαπαντελή ν Δημοκρατίας** (πιο πάνω) και **Γενικός Εισαγγελέας ν Μυλωνάς (ΠΕ 65/2017) ημερ. 04/12/18)**).

Στην παρούσα υπόθεση εξισορροπώντας και συνεκτιμώντας τα διάφορα στοιχεία που αφορούν την παρούσα υπόθεση, στα πλαίσια συνολικής αποτίμησης, και έχοντας κατά νου την προηγηθείσα ανάλυση των περιστάσεων της υπόθεσης, καθώς και τις συνθήκες του Κ, μέσα από μια, εκ νέου, θεώρησή τους, στο στάδιο αυτό, δεν έχουμε διακρίνει οποιοδήποτε στοιχείο που να συνηγορεί υπέρ της αναστολής. Επισημαίνουμε δε εδώ ότι δεν έχει τεθεί ενώπιόν μας, οτιδήποτε στη βάση του οποίου η επιβληθείσα ποινή και η μη αναστολή της, θα επενεργούσε στην απώλεια της εργασίας του, πλην ενός ενδεχομένου το οποίο και λαμβάνεται υπόψη (βλ. **Zak κ.α ν Αστυνομίας** (πιο πάνω), **Andrew John Yeates, Ian Constantin ν Αστυνομίας** (πιο πάνω) και **Παπαπαντελή ν Δημοκρατίας** (πιο πάνω)). Επίσης οι επιπτώσεις στην οικογένεια του και στον ίδιο, έχοντας υπόψη τις προσωπικές, οικογενειακές, οικονομικές και επαγγελματικές του περιστάσεις, ως έχουν αναλυθεί πιο πάνω, δεν είναι τέτοιες στο σύνολό τους που να δικαιολογούν αναστολή. Ισοζυγίζοντας το σύνολο των περιστάσεων, τη φύση των αδικημάτων και τις συνθήκες διάπραξης αυτών με δεδομένη και τη θέση που κατείχε, ως δεσμοφύλακας στις Κεντρικές Φυλακές, δεν ικανοποιούμε ότι είναι τέτοιες που να δικαιολογούν την άσκηση της

διακριτικής μας ευχέρειας για αναστολή των επιβληθεισών ποινών φυλακίσεως.

Ως εκ τούτου η ποινή φυλάκισης θα είναι άμεση. Οι ποινές θα συντρέχουν.

Σύμφωνα με τις πρόνοιες του **Άρθρου 117, του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ.155,** η πιο πάνω επιβληθείσα ποινή φυλάκισης να αρχίζει από σήμερα αλλά η περίοδος να μειωθεί κατά το διάστημα που ο κατηγορούμενος τελεί υπό κράτηση, δηλαδή από 18.7.2019.

.....
(Υπ.) Χ. Πογιατζής, Π.Ε.Δ.

.....
(Υπ.) Γ. Κυριακίδου, Α.Ε.Δ.

.....
(Υπ.) Φ. Καπετάνιου, Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

/ΑΙ